

erhvervslivet og på arbejdspladserne, så må de også selv være med til at trække læsset, det vil sige tage elever ind og være med til at præge det uddannelsesbillede, som skal være grobunden for Danmarks fremtid.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at i efteråret fremsatte Dansk Folkeparti en idé om, at vi gerne ville indføre mesterlæren på en eller anden måde. Den er nu blevet adopteret af regeringen, og som jeg plejer at sige, er det jo egentlig ligegyldigt, hvem der er ophavsmanden, bare tingene bliver realiseret. Vi er meget indstillet på at se på, hvordan man kan praktisere en nytænkning af den gamle mesterlære, for man skal selvfølgelig ikke gå tilbage og adoptere en model, der er blevet skrottet, fordi den ikke var i trit med virkeligheden.

Derfor venter vi på, at regeringen kommer med et udspil. Vi er kommet med ideen, og vi slutter op om, at der skal være en mulighed for unge mennesker, der hurtigere vil i gang med en praktisk uddannelse, selv om de ikke har en boghøjhed, der svarer til det niveau, som man kunne forvente.

Det er ikke ensbetydende med, at det ikke kan komme, og det er heller ikke ensbetydende med, at man skal slække på kravene. Tværtimod skal der stilles andre og nye krav, og man skal tænke på, at der skal være en alsidighed og en fleksibilitet i uddannelserne, der simpelt hen kan tilgodese alle. Vi er derfor fulde af fortrosthed som helhed og ønsker at fortsætte i en konstruktiv ånd og håber da også med de nye tiltag, at Socialdemokraterne vil slutte op om de gode initiativer og eventuelt være med i fremtidige aftaler på det erhvervsuddannelsesmæssige område.

Som sagt mener Dansk Folkeparti, at der er mange sympatiske tanker fra Socialdemokraternes side, når det gælder erhvervsuddannelserne, men vi kan desværre ikke støtte forslaget, da vi mener, at de aftaler og initiativer, som vi har med de tre andre partier i Folketinget, er den rette vej og den rette løsning for fremtidens erhvervsuddannelser.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal takke fru Louise Frevert for de pæne bemærkninger om vores intentioner. Det er da i hvert fald altid en begyndelse.

Man går ned fra ca. 5.000 skolepraktikpladser til 1.200, og det er sådan ungefær i runde tal 80 pct. af de uddannelsespladser, der ellers er for

dem, som ikke kan skaffe sig en praktikplads. Vi er enige om, at en rigtig praktikplads er det bedste, men vil Dansk Folkeparti på sigt være med til at garantere, at hvis man kan bestå og gennemføre en elektrikeruddannelse eller en smeduddannelse, så har man også garanti for, at man kan få den?

For vi har jo set, at andelen af unge, der vil tage en kompetencegivende uddannelse, i øjeblikket stiger urovækkende hurtigt: Vi er oppe på 23-24 pct. fra en 17-18 pct. på 3 år, så det har jo en effekt, det man gør. Men vil Dansk Folkeparti være med til at give en garanti for, at hvis man kan bestå en uddannelse på de områder, så kan man også få den?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Hr. Carsten Hansen ved jo godt, at der ikke er en anderledes uddannelsesgaranti nu, end der var i Socialdemokratiets regeringstid, så selvfølgelig er der da den samme form for uddannelsesgaranti nu, som der var tidligere, den er der ikke forandret i. Og den kan man jo så tolke, som man vil, må jeg sige til hr. Carsten Hansen.

Så kan hr. Carsten Hansen tage mine ord for pålydende, som jeg siger det her, men det er fuldstændig den samme – og det har vi diskuteret også til ordførermøder – form for uddannelsesgaranti, som var før, der er på nuværende tidspunkt.

Jeg vil godt lige pointere en ting, og det er, at vi selvfølgelig er med i denne aftale sammen med Det Radikale Venstre, fordi det er vores fulde, faste overbevisning, at vi går den rette vej, og det ser sandelig også ud, som om det faktisk gør det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Fru Louise Frevert må vel ligesom Venstres ordfører medgive, at en stor del af de pladser, der er skaffet, er skaffet som restlæreaftaler. Det er sådan set godt nok, men det er jo ikke en konsekvens af, at der er kommet ekstra mange nye pladser. Det er bare, fordi man har skolepraktikken, og den forsvinder jo. Det er over halvdelen af de 1.800 pladser.

Hvad vil man gøre, hvis man ikke når målsætningen på de 3.000 ekstra pladser, som i øvrigt er alt for lidt i forhold til alle dem, der forsvinder? Vil fru Louise Frevert og Dansk Folkeparti være med til at sige: Så giver vi en garanti på en anden måde?